

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

LXXIX. An Sanctitas Humanitatis tribuatur Humanitati à Verbo Divino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

sicut etiam ista propositio : *Volitio mea procedit à me, & non à DEO* : enunciata ex intentione pariendi sensum perfectum , & explicitè , ac completè expressum , prædicto Iudice P. Haunoldo , & omnium consensu , ridiculè & falsò explicaretur adjiciendo hæc Verba : *tanquam à causa adequata*. Ex hoc tamen non legitime inferitur , quòd urgente rationabili causâ , non liceat , aliquando efferre Verba ex intentione non perficiendi integrum sensum , quando hinc neque erroris in fide , neque alterius injusti damni , auditori occasio præbetur , sed solummodo veritas justè celatur : Quam doctrinæ disparitatem , si advertisset Adversarius , non tam leviter fuisset inductus , ad gravem inconsequentiam & ignorantiam Censuram Viro in Academicis & editis libris celeberrimo in calca suæ thesisi per abusum testimonij D. Aquinatis indecorè inferendam.

CONTROVERSIA LXXIX.

SANCTITAS HUMANITATIS.

An ea tribuatur , Humanitati à Verbo Divino.

350. PRO affirmativa responsione , quòd scilicet Humanitas Christi sanctificetur etiam formaliter à Personalitate Verbi , ut virtualiter distincta à Natura Divina , P. Haunoldus lib. 4. n. 266. non tantum non est nixus illo supposito , quòd Adversarius immeritò ipsi tribuit , & veluti falsum unice in sua thesi impugnât ; sed ipse P. Haunoldus l. c. expressè protestatur , se in illo supposito , quòd nempe Personalitas Verbi sit quædam Sanctitas Relativa in Deo , nolle fundare suam conclusionem , utpote in fundamento incerto. Itaque Adversarius non in hostem , sed in aërem suum telum excussit , probans id , quòd P. Haunoldus non negat , sed potius affirmat l. c. & lib. 1. n. 587. conformiter S. Doctori I. p. q. 42. a. 4. ad 2. Fundamentum autem , quo præsentem suam conclusionem stabilivit , his verbis proposuit. [Personalitas Verbi dignificat formaliter opera Christi supernaturalia , in ordine ad præmia supernaturalia , & quidem tanquam prima Radix in Persona Christi , ut homo est : ergo sanctificat Humanitatem.] Eodem Fundamento usus est S. Thomas. 1. dist. 17. q. 2. a. 4. ad 3. & dist. 44. a. 3. ad 2. Vbi asserit in Christo Sanctitatem gratiæ habitualis esse finitam , Unionis autem ad Verbum esse infinitam , quia reddit operationem Christi infiniti Valoris , in quantum est operatio Divina Persona. Id ipsum P. Haunoldus rursum confirmavit his verbis. [Dignificatio operum in Ordine ad præmium supernaturale & dignum Filio DEI , est Sanctitas , quia constituit

Filium DEI , seu Naturalem , seu Adoptivum.] Quam Rationem iterum approbavit S. D. 3. p. q. 7. a. 11. in corp. inquit. *In Christo potest duplex gratia considerari. Una quidem est gratia Unionis : quæ est ipsum universonaliter Filio DEI : & hanc gratiam constat esse infinitam , secundum quod ipsa Persona Verbi est infinita.*

351. Quando ergo querit Adversarius : [Quomodo Personalitas Verbi , Sanctitatem , quam non importat , prout à Natura distinguitur , dabit Humanitati Christi ?] Respondetur , Personalitatem Verbi per hoc , quòd sit Filiatio Naturalis , seu Acceptio Naturæ Divinæ , & Perfectionis infinitæ , adeoque etiam Sanctitatis , per Unionem communicare Humanitati denominationem Filij DEI , & denominationem Sancti , Acceptione Sanctitatis infinitæ. Quia enim Verbum , non obstante distinctione Virtuali à Natura Divina , ab eadem Realiter non distinguitur , sed quia potius est Acceptio per identitatem realem omnis perfectionis Naturæ Divinæ , ideo eatenus sanctificat Humanitatem , quatenus Realiter est infinite perfectum , etiam perfectione infinitæ Sanctitatis.

352. Propterea debuisset Adversarius distinguere inter hæc duo : Personalitas , ut Virtualiter distincta à Natura , & à Sanctitate absoluta , sanctificat Humanitatem : & Personalitas sanctificat independentem à reali identitate cum Natura & Sanctitate absoluta. Sicut enim non dignificat infinitè , independentem ab infinita dignitate Naturæ , & sicut non facit Filium DEI Naturalem , independentem à communicatione ejusdem Naturæ Divinæ ; ita etiam non sanctificat independentem à communicatione Sanctitatis Absolutæ ; prout etiam Natura & Sanctitas ipsius absoluta non sanctificat independentem à Personalitate Verbi , qua mediante unitur & communicatur Humanitati. Adeoque Natura sanctificat Humanitatem dependentem ab identitate reali cum Verbo , quia hæc identitas facit , ut Sanctitas Naturæ Divinæ sit unita Humanæ , Verbum autem sanctificat Humanitatem dependentem ab Identitate reali cum Natura Divina , quia hæc identitas facit , ut Verbum unitum habeat Sanctitatem infinitam , quam communicet Humanitati.

CON-